

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhiõiguste harta artiklit 47 koostoimes nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiviga 2000/78/EÜ⁽¹⁾, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel [...], artikli 9 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriigi viimase astme kohtule esitatakse õiguskaitsevahend (taotlus), mis põhineb väitel, et rikutud on vanuse alusel diskrimineerimise keeldu kõnealuse kohtu kohtuniku suhtes, koos taotlusega tagada esitatud nõudele kaitse, on see kohus liidu õigusest tulenevate õiguste kaitsmiseks liikmesriigi õiguses ette nähtud ajutise vahendi kohaldamise kaudu kohustatud keelduma liikmesriigi õigusnormide kohaldamisest, mis jätavad pädevuse kohtuasjas, mille raames kaebus esitati, selle kohtu organisatsioonilisele üksusele, mis ei tegutse selles otsuseid langetavate kohtunike ametisse nimetamata jätmise tõttu?
2. Juhul kui kohtunikud määratakse ametisse lahendama kohtuasju organisatsioonilises üksuses, mis on liikmesriigi õiguse kohaselt pädev arutama õiguskaitsevahendit, siis kas ELTL artikli 267 kolmandat lõiku koostoimes ELL artikli 19 lõikega 1 ja artikliga 2 ning põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi viimase astme kohtukollegium, mis on loodud täiesti uue organina ning mis on pädev arutama liikmesriigi kohtu kohtuniku kohtuasja esimeses ja teises astmes ning milles saavad otsuseid teha vaid kohtunikud, kelle on valinud liikmesriigi institutsioon, mis peab kaitsma kohtute sõltumatust (Krajowa Rada Sądowictwa (kohtute nõukoda)), mille puhul, võttes arvesse selle ülesehituslikku mudelit ja toimimisviisi, ei ole tagatud sõltumatus seadusandlikust ja täidesaatvast võimust, on sõltumatu ja iseseisev kohus Euroopa Liidu õiguse tähenduses?
3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas ELTL artikli 267 kolmandat lõiku koostoimes ELL artikli 19 lõikega 1 ja artikliga 2 ning põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi viimase astme kohtukollegium, millel puudub pädevus ja mis on kohus Euroopa Liidu õiguses sätestatud nõuete kohaselt ning mille peale on esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Liidu õigust puudutavas kohtuasjas, peab kohaldamata jätma liikmesriigi õiguse need sätted, mis välistavad tema pädevuse selles küsimuses?

⁽¹⁾ EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 17. oktoobril 2018 – Unitel Sp. z o.o. w Warszawie versus Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Kohtuasi C-653/18)

(2019/C 44/16)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Unitel Sp. z o.o. w Warszawie

Vastustaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Eelotsuse küsimused

1. Kas, võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾ artikli 146 lõike 1 punkte a ja b ja artiklit 131 ning tarbimise maksustamise, neutraalsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet, tuleb liikmesriigi praktikas kohaldada maksuvabastust koos mahaarvamise õigusega (Poolas maksumäär 0 %) kõigil juhtudel, mille puhul on samal ajal täidetud kaks tingimust:
 - a) kaup on eksporditud tuvastamata saajale väljaspool Euroopa Liitu, ja

- b) on olemas selged tõendid selle kohta, et kaup on Euroopa Liidu territooriumilt välja viidud, ja see asjaolu ei ole vaidlustatud?
2. Kas direktiivi 2006/112/EÜ artikli 146 lõike 1 punktide a ja b ja artikliga 131 ning tarbimise maksustamise, neutraalsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega on vastuolus liikmesriigi praktika, mille kohaselt ei toimu kauba tarnet vaieldamatult väljapoole Euroopa Liidu territooriumi, kui maksuhaldur pärast ekspordi toimumist läbiviidud menetluses on tuvastanud, et kauba tegelik saaja ei olnud isik, kelle nimele maksukohustuslane esitas tarnet dokumenteeriva arve, vaid maksuhalduri poolt tuvastamata muu isik, mistõttu ei lubanud maksuhaldur kohaldada sellele tehingule maksuvabastust koos mahaarvamisoigusega (Poolas maksumäär 0%)?
3. Kas direktiivi 2006/112/EÜ artikli 146 lõike 1 punkte a ja b ja artikli 131 ning tarbimise maksustamise, neutraalsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid arvestades peaks õige riigisisene praktika seisnema liikmesriigi maksumäära kohaldamises kaubatarnete juhul, kui on olemas selged tõendid, et kaup on Euroopa Liidu territooriumilt välja viidud, aga kuivõrd kauba saaja ei ole kindlaks tehtud, siis väidab maksuhaldur, et kaubatarnet ei ole toimunud, või tuleks võtta seisukoht, et sellisel juhul üldse puudub käibemaksuga maksustatav tehing ja selle tulemusena ei ole maksukohustuslasel direktiivi 2006/112/EÜ artikli 168 kohaselt õigust eksporditud kauba soetamisel sisendkäibemaks maha arvata?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Najwyższy (Poola) 26. oktoobril 2018 – BP versus UNIPARST sarl, asukoht Nyon

(Kohtuasi C-668/18)

(2019/C 44/17)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Põhikohtuasja pooled

Hageja: BP

Kostja: UNIPARTS sarl, asukoht Nyon

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teist lauset koostoimes artikli 4 lõike 3 kolmanda lausega ja artikliga 2, ETL artikli 267 kolmandat lõiku ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et kohtunike ametist tagandamatuse põhimõtet, mis on tõhusa kohtuliku kaitse ja õigusriigi põhimõtete üks element, rikutakse iga kord, kui liikmesriigi seadusandja alandab liikmesriigi viimase astme kohtu kohtunike pensionile jäämise iga (pensioniiiga) (näiteks 70 aastalt 65 aastale) ja kohaldab uut, madalamat pensioniiga ametisolevatele kohtunikele, jätmata madalama pensioniea kasutamist vaid asjaomase kohtuniku otsustada?
2. Kas ELL artikli 19 lõike 1 teist lauset koostoimes artikli 4 lõike 3 kolmanda lausega ja artikliga 2, ETL artikli 267 kolmandat lõiku ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et rikutakse õigusriigi põhimõtet ja sõltumatuse standardit, mis on nõutav tõhusa kohtuliku kaitse tagamiseks ELi õigust puudutavates kohtuasjades, kui liikmesriigi seadusandja, rikkudes kohtunike ametist tagandamatuse põhimõtet, alandab tavapäraselt pensioniiga, milleni liikmesriigi viimase astme kohtu kohtunik võib kohtunikuametis olla, 70 aastalt 65 aastale, muutes sellele ametikohale jäämise õiguse sõltuvaks täitevvõimuorgani kaalutluspädevuse alusel antavast nõusolekust?